

Arrest

**nr. 141 764 van 25 maart 2015
in de zaak RvV X / VIII**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Mongolische nationaliteit te zijn, op 17 oktober 2014 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 17 september 2014 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 februari 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 maart 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. VAN ROSSEM, die verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché M. DEHANDSCHUTTER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Via een op 19 juni 2014 gedateerd schrijven diende verzoekster een aanvraag in om, met toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd.

1.2. De gemachtigde van de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding nam op 17 september 2014 de beslissing waarbij verzoeksters aanvraag om machtiging tot verblijf als onontvankelijk wordt afgewezen en de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. De beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten, die verzoekster op 17 september 2014 ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

“Mevrouw,

Naam, voornaam: [B.P.]

[...]

nationaliteit: Mongolië

Wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

binnen 30 (dertig) dagen na de kennisgeving.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

Krachtens artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980, verblijft hij in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten: betrokkene is niet in het bezit van een geldig visum.”

Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging

Aan verzoekster werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat geen standpunt dient te worden ingenomen inzake de kosten van het geding.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Verzoekster voert in een enig middel de schending aan van artikel 62 van de Vreemdelingenwet, van de bepalingen van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurs-handelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

Zij verschaft de volgende toelichting:

“Verzoekster kreeg een bijlage 13, bevel om het grondgebied te verlaten.

Dat de beslissing van de gemachtigde van de minister van binnenlandse zaken onterecht genomen werd. De bestreden beslissing schendt immers alle beginselen van behoorlijk bestuur.

III.1. Schending van de beginselen van behoorlijk bestuur

Verzoekster wenst op te merken dat de beslissing van DVZ getuigt van een schending van alle beginselen van behoorlijk bestuur.

Als eerste schendt deze beslissing het zorgvuldigheidsbeginsel.

A.M.M.M Bors omschrijft het zorgvuldigheidsbeginsel als volgt: “De plicht van de overheid tot zorgvuldige feiten- en informatievergaring tijdens de voorbereidende fase en de plicht alle aspecten of belangen van een dossier in ogenschouw te nemen met het oog op een zorgvuldige besluitvorming.”

Verzoekster kreeg een bijlage 13 waaruit op geen enkele manier blijkt dat er enige afweging is gemaakt in het dossier van verzoekster.

Dat verzoekster immers 7 maand zwanger is en onmogelijk het grondgebied kan verlaten.

Verzoekster voegde bij haar regularisatieaanvraag dd. 28.06.2014 een zwangerschapsattest.

Dat verwerende partij bijgevolg op de hoogte was van het feit dat verzoekster ondertussen zeven maanden zwanger is en onmogelijk kan reizen.

Verwerende partij weigert hier echter rekening mee te houden!

Dat de bestreden beslissing dan ook vernietigd dient te worden!

Men heeft geen rekening gehouden met haar langdurig verblijf, haar blijk van integratie in België, haar zwangerschap, ...

DVZ schendt de zorgvuldigheidsplicht door geen rekening te houden met ALLE elementen in het dossier en het dossier van verzoekster grondig te onderzoeken.

Verzoekster wenst op te merken dat er een belangenafweging gemaakt dient te worden.

Het feit dat verzoekster reeds geruime tijd in België verblijft, haar blijk van integratie, het feit dat zij geen strafbare feiten gepleegd heeft en het feit dat zij zeven maanden zwanger is.

Bovendien bevestigde uw Raad reeds in zijn arrest nr. 120 763 van 17.03.2014 dat DVZ rekening dient te houden met het geheel van elementen.

Het arrest vermeldt het volgende: "De fragmentarische beoordeling van de voorliggende documenten is dan ook in strijd met het zorgvuldigheidsbeginsel."

Verwerende partij dient het dossier van verzoekster in zijn geheel te onderzoeken!

DVZ schendt de zorgvuldigheidsplicht door geen rekening te houden met ALLE elementen in het dossier.

Bovendien schendt deze beslissing eveneens het redelijkheidsbeginsel.

Professor Suetens geeft de volgende omschrijving m.b.t. het redelijkheidsbeginsel: "wanneer het bestuursorgaan op evidente wijze een onjuist gebruik van zijn beleidsvrijheid heeft gemaakt, maw wanneer het bestuur kennelijk onredelijk heeft gehandeld."

Verzoekster is inderdaad niet in het bezit van een geldig visum.

Zij is ondertussen echter zeven maand zwanger en diende een aanvraag tot verlenging van het bevel in.

Dat het onredelijk is van verwerende partij om te verwachten dat verzoekster nu gevolg geeft aan het bevel."

3.2.1. Wat betreft de ingeroepen schending van het artikel 62 van de Vreemdelingenwet en van de bepalingen van de wet van 29 juli 1991 dient te worden gesteld dat het motief dat aan de basis ligt van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kan worden gelezen zodat verzoekster er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht voldaan (RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298; RvS 5 februari 2007, nr. 167.477).

Een schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet of van de bepalingen van de wet van 29 juli 1991 wordt niet aangetoond.

3.2.2. Daarnaast moet worden gesteld dat verzoeksters betoog dat verweerder op het ogenblik dat hij de bestreden beslissing nam geen rekening hield met het feit dat zij zwanger was feitelijke grondslag mist. Uit de aan de Raad voorgelegde stukken blijkt immers dat verweerder op 17 september 2014 een nota opstelde waaruit kan worden afgeleid dat de zwangerschap van verzoekster in ogenschouw werd genomen. Verweerder heeft daarenboven in de beslissing waarbij hij verzoeksters aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk verklaarde – die van dezelfde datum is als de bestreden beslissing – gemotiveerd dat uit het loutere feit dat verzoekster zwanger was niet kan worden afgeleid dat zij niet

kan reizen. Aangezien niet blijkt dat er complicaties waren bij de zwangerschap is het ook niet kennelijk onredelijk om te oordelen het gegeven dat een vrouw zeven maanden zwanger is niet impliceert dat zij niet zou kunnen reizen.

Verzoekster betoogt voorts dat verweerder alle elementen waarover hij beschikte in aanmerking diende te nemen, maar maakt hiermee niet aannemelijk dat verweerder enig dienstig gegeven over het hoofd zag. Zij verwijst weliswaar naar het feit dat zij reeds enige tijd in België verblijft, houdt voor dat zij geïntegreerd is en stelt dat zij geen strafbare feiten heeft gepleegd maar maakt niet aannemelijk dat deze gegevens in casu van belang zijn. Verweerder is ingevolge artikel 7, eerste lid, 1° van de Vreemdelingenwet, behoudens wanneer een internationaal verdrag meer gunstige bepalingen omvat – wat niet wordt aangetoond – immers verplicht om over te gaan tot de afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten indien hij vaststelt dat een vreemdeling in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de in artikel 2 van dezelfde wet bepaalde documenten en het is niet betwist dat verzoekster niet beschikt over een geldig visum.

Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel blijkt niet.

3.2.3. Het redelijkheidsbeginsel speelt enkel daar waar er een beoordelingsvrijheid is (cf. RvS 9 februari 2006, nr. 154.692). Verweerder trad in voorliggende evenwel op in het raam van een gebonden bevoegdheid. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan dan ook niet worden weerhouden.

Het enig middel is ongegrond.

4. Korte debatten

Verzoekster heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftiende maart tweeduizend vijftien door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK